

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Основанъ въ 1891 година.

ЦЪНИ.

За абониране на вѣстника:
 За година 10 л.
 „ 6 мѣсеца 5 л.
 „ въ странство за година 15 л.
 „ старъ брой 50 ст.

За обявленията:

1) Въ единъ стълбъ:
 На 4 стр. за цифер. редъ 20 ст.
 „ 1 стр. „ „ 1 л.
 „ другитѣ стр. „ — 50 ст.

2) Въ два стълба:
 На 4 стр. за цифер. редъ—50 ст.
 „ 1 „ „ „ 2 л.

За срочни (шестмѣсечни или годишни) обявлениа се правятъ важни отстъпки.

ЛЕОНАМЕНТЪТЪ ВЪ ПРѢПЛАТА

Зависающето на новъ абонатъ става всѣкога отъ началото на мѣсеца

АДРЕСЪТЪ:

За писма, статьи и рѣкопisci:
 До Редакцията,
 Варна (въ баново и занисъ)
 до П. Бобчевскій

До П. Бобчевскій
 П. Бобчевскій
 П. Бобчевскій
 П. Бобчевскій
 П. Бобчевскій

Неупотрѣбено се връщатъ пощенскитѣ
 писма и свѣдѣния
 отъ специални дописки.

Неплатени писма не се приематъ.

Единъ брой 20 ст.

„Всички права на свободата сж основани на правдата; за туй първата длъжност на свободата е да защитава правдата“.

Единъ брой 20 ст.

Всѣки абонатъ има право да си достави загубения брой, но току слѣдъ получаването на слѣдующия брой. Инакъ, слѣдъ туй време, плаща като за „старъ“ брой, и то ако има.

Стопанинъ

П. Бобчевскій

Редакцията е взела за правило да не изпълнява никакви поръчки, които не сж придружени съ стойността.
 За обявленията се плаща слѣдъ първото публикуване.

Михаилъ Паничерски

на именния си день, 8-й Ноемврий н. г., нѣма да приема визита.

ИЗВѢСТІЕ.

Утрѣ, на 7-й Ноемврий, слѣдъ черковния отпускъ, въ училището „Св. Наумъ“, ще има събрание на Учителското Дружество. Въ това събрание ще се подложи на разискване въпроса за правописния въпросъ. Начало въ 10 часа.

отъ Настоятелството на Учителското Дружество.

ЦАНКОВИСТКАТА ДЕКЛАРАЦИЯ И В. „СВОБОДА“.

Заклатило се вече тежкото перо изъ „Свобода“, по поводъ на цанковистката декларация, която се появи отъ насъ. Едно прѣдъло, ужъ дипломатическо и адвокатско, но въ сжщностъ свършено несъстоятелно антрефиле въ брой 1232 на „Свобода“ изваде факта, че въ правителствения кръгове съвсѣмъ не били помислили, че тѣхното злоупотребуване съ думата „русофили“ ще се яви въ всичката си глота прѣдъ вѣншния и вжтрѣшенъ свѣтъ. И така трѣбваше да излѣзе, защото който не допуца, че въ отечеството му има други родолюбци, освѣнъ него, всѣкога се излѣзва и попада като „куче въ кълиа“. Много е дълго антрефилето, та съжаляваме, че не можемъ да го воспроизведемъ, но желающия може да го прочете въ казанія брой. Ний ще се занимаемъ само съ ония фрази отъ него, които сж интересни.

Най-напрѣдъ тежкото перо почва съ туй, че цанковистката декларация е дѣло не на партия, а — на „испждения сѣдебенъ приставъ Бобчевскій“. — Насъ ни надува смѣхъ, че ужъ искатъ да прѣдставятъ прѣдъ свѣта нашия вѣстникъ за „глушавъ“ и нищоженъ, защото е на единъ „испжденъ приставъ“, а пъкъ приписватъ да е измѣдрилъ самъ този приставъ такъвъ сериозенъ актъ, който ги озадачи, та не знайтъ какво да отговорятъ! Висока честь му отдаватъ несъстоятелно или противъ желанието си, само и само да не бже декларацията отъ партия! Но такъва честь, съжаляваме, „испжденийъ приставъ“ не е заслужилъ, защото, прѣдъ всичко, даже да се рѣшне на такъва смѣлость, цанковиститѣ бихъ го западали съ една контра-декларация, а тогавъ срамътъ не би билъ малъкъ. Не току тѣй може „испжденийъ приставъ“ да изложи честта на вѣстника. — Тежкото перо, впрочемъ, равбира това нѣщо и, въ забърканото си състояние, въ втората колонна на антрефилето си сменя възложената на Бобчевскій мждрость и ѣж слава на други: тамъ пъкъ се извазва, че декларацията „е дѣло на тия, които желаятъ да дойдатъ на власть!“ — Да е отъ тѣхъ и „испжденийъ приставъ“, не би му прѣпоръчили служба въ Рахово, както се говори въ едно второ антрефиле въ сжщия брой. Ако пъкъ диримъ слѣдодателностъ между първата честь съ тѣзи втора фраза, излѣзва, че пакъ Бобчевскій е дигнатъ на честь: безъ нѣкой да имъ е давалъ поне поводъ, тѣ си въобразяватъ, че „испжденийъ приставъ“ желае да става министръ! Като биволъ голѣма дума. — Обаче и туй не е. Антрефилето дава заключителни думи: „Стамболовъ (както и

на много мѣста въ туй антрефиле, кумирътъ не се прѣдвожда отъ буквицата Г.) — Стамболовъ се гордѣе, че е можалъ „да види въ днитѣ на управлението си, да „се покорятъ на Княза и на реда и „ония хоро, отъ срѣдата на които излѣзъ, „воля прѣдателятъ, които цѣли години очаквалъ дождането на руската оккупация. Това е една печалба, каквато „Словото“ не може да си въобрази. По-стигнато това веднѣжъ, за Стамболова е „свѣсль безразлично, на власть ли ще бжде „или не“. Тукъ пъкъ тежкото перо иде, още и за слава, да допуса, че декларацията е отъ цанковистката партия, та се гордѣе, че политиката му тържествувала! И цѣлото антрефиле е надхано въ туй направление. За по-голѣмъ ефектъ, тежкото перо търси у цанковиститѣ и свои приврженници и ги кава да трѣгнатъ не подиръ Начевичевици и Тончевци, ами да се присѣдинятъ къмъ бившата си партия, прѣдвождана сега отъ „господинъ Стамболова“, патриотизма и способноститѣ на когото познавали и само въ министерствуването на когото сж намѣрвали спокойствие! Види се, г-нъ Стамболовъ още продължава да вѣрва, че ония „цѣли градове“ съ цанковисти сѣ сж негови партизани . . .

Всички тия маневри сж проста адвокатина. Защото хемъ да нѣма русофили—цанковисти, хемъ да се гордѣе Стамболовъ че сега всички вече сж се ѣкорили на Княза и на реда, че и хемъ да иматъ смѣтка цанковиститѣ „за да ослабятъ управлението“ — тѣзи нѣща сж несвѣмѣтими. Сжщо — да бже декларацията отъ цанковисти, да бже отъ испжденъ приставъ и да бже отъ желающия да стѣпнатъ на власть — е невъзможно. Всичко туй доказва само едно нѣщо, именно, че правителствениятъ кръгове сбъркали пусулата по обявената декларация, не знайтъ какво да мислятъ, нѣматъ съ какво да се испрѣчатъ срѣщу ѣ, а бъркатъ една безцвѣтна и безвкусна каша, която не е за прѣдъ хора.

Най-важното, което виждаме, че тежкото перо иска да каже, и на което именно се държи, е слѣдното пакъ „патриотическо“ съображение:

„Падането на Стамболова можтъ да желаятъ само ония, които иматъ задни цѣли, било спрямо Короната, било спрямо Отечеството. И ако допустимъ даже за минутка, че тая „декларация“ е дѣйствително на русофили, то заключението ни ще бже туй, че тѣхна милость искатъ съ единъ куршумъ два зайка да ударятъ. Тѣхната смѣтка ще да е тогава такъва: понеже при Стамболовото министерство тѣмъ е невъзможно да си постигнатъ цѣльта, тѣ искатъ да се присторятъ вѣрвено за „вѣрни и прѣдани“ на всѣкого Другого, даже и на „мръсния“ Тончевъ и мракобѣсния Начевичъ, за да имъ спомогнатъ да сваятъ г. Стамболово съ улчнии интриги, — защото чрѣвъ народътъ не можтъ, — и по този начинъ да ослабятъ управлението, а подиръ ще получаватъ инструкции отъ Русия за по-нататѣшни дѣйствиа.“

Всѣка мисль за сваянето на г. Стамболова бивала съприжена съ „задни цѣли“ за Короната или Отечеството; освѣнъ г. Стамболова, всички други не прѣдѣлно биватъ сѣ съ задни цѣли срѣщу Корона и Отечество! Ако признаватъ Княза — слава за г. Стамболова, но ако искатъ и сваянето на послѣдния — кой и да е, и каквото и да признава и да исповѣдва, сѣ задни цѣли и смѣтки има! Излѣзва, че този, който признава Княза, е длъженъ да признава и Стамболова, като министръ. Едното безъ другото е прямо противъ Короната и Отечеството! Интересно би било да се знае: ако нѣ-

кой признаваше г. Стамболова за вѣченъ управителъ на България, но да не признава княза, тогавъ да ли ще има задни цѣли противъ Короната и Отечеството? Трѣбва да нѣма, защото Стамболовъ е патриотъ и веднѣжъ той се признава — признава се и Корона и Отечество, макаръ даже и да говори този стамболовъ поклонникъ противъ Короната. Тѣй трѣбва да е това нѣщо. — Но да оставимъ и тѣзи всѣкога употребявана теория или начало на днешнитѣ ни „либерали“, за да дойдемъ и на сжществото на „смѣтката“.

Прѣдъ видъ декларацията на Цанковиститѣ, нѣма почва за да се съмнѣва кой да е, че тѣ иматъ задни цѣли. Цанковиститѣ исповѣдватъ, че държатъ „безучастно поведение“. Тѣзи дума тѣ тѣкуватъ, че нѣма да се намѣсятъ въ кормилото на държавното управление, а одобрието си, за сваянето на г. Стамболова, изразяватъ „отъ страна“. Че това е вѣрно, цанковиститѣ доказватъ съ новия си принципъ по положението на страната ни. Именно, тѣ признаватъ Княза, само защото е фактическия владѣтель на България, и исповѣдватъ една вече политическа аксиома по нашитѣ работи, — аксиома, сложена отъ фактове — че овдовѣването на Българския Прѣстолъ не може да стане безъ „опасни сътрѣсенія“, прѣдъ видъ на тѣй сжщо извѣстното още положение, че династическия въпросъ е отнесенъ на цѣла европейска дипломатическа почва и вече никакъ не зависи само отъ българитѣ. Още за по-убѣдително къмъ всичко туй е взето отъ цанковиститѣ сваянето на княза Батемберга, което даде много скърбни страници на нашата нова история. Да се повторятъ тѣ, значи, да искаме пропадането на отечеството си. Прочее, цанковиститѣ признаватъ, че е немислимо всѣко династическо заплитане, а тогавъ ясно е, че нѣма нито основа за задни цѣли.

Тѣзи размисления на цанковиститѣ ний слушахме и лично. Като слушахме тѣзи доводи отъ българитѣ, които смѣтно е да назовемъ прѣдатели, защото и тѣмъ не е чужда България, — ний нѣмаме основание да не ги вѣрваме; но и да не ги вѣрваме, международното ни положение очевидно говори пакъ въ сжщата смисль. Посѣгането върху Короната е такъва нова катастрофа, што даже само сжщото бивше положение да се повтори, нашето отечество вече не е въ сила да го поднесе втори пътъ, а ще се прѣдивика чужда, даже и западно-европейска, оккупация. Само ако не вѣрваме туй толкова очевидно бждѣще, не ще повѣрваме и цанковиститѣ.

И друго. Даже ако цанковиститѣ интригуватъ, като желаятъ да влѣзатъ въ управлението на страната съ своята русофилска политика, — не имъ е възможно, безъ съгласието на Княза, защото изборътъ и въшествието Му на българския Прѣстолъ сж свързани съ навѣстна международна политика. А прѣзъ камарата — българската интеллигенция, която би играла роль въ свършено свободно избори, не е възможно да даде противни на Особата на Княза прѣдставителъ, поне до като се разрѣши въпросътъ за припованването или неприпованването Му. Нѣма, най-сетнѣ, българинъ, който да желае злото на отечеството си. Даже да има да желаятъ мирение съ Россия, сѣ-пакъ интереситѣ, спокойствието на страната ще сж първо неизмѣняемо условие. Русската политика веднѣжъ измама съ обѣщанието си, че ако се свали Князь Батемберга, расположението на Россия ще е сигурно; сега

вече твърдѣ мжно, даже е невъзможно, да се намѣржатъ българитѣ, които да играятъ съ Короната. Намъ ни трѣбва князь, и той трѣбва да не е извъ българско происхождение; слѣдователно, безразлична става личността на княза въ въпроса за доброто на отечеството ни. Международната политика не зависи отъ Прѣстола, а отъ — правителството съ камарата, споредъ Конституцията ни. При това конституционно положение всѣка външна политика може да вѣрѣе, и трѣбва да вѣрѣе, само ако намѣрва симпатии въ самия народъ, въ изборитѣ му. Ако даже изборитѣ нѣкога излѣзатъ русофилски — това е само едно съображение тукъ — това пакъ не може да бже нито противъ Короната, нито противъ Особата на Княза. Че и у насъ изборитѣ, сега и до много години, не вѣрвжтъ по политика, както всѣкой знае, а — по личности и, най много, по чисто вжтрѣшна политика.

И третото, на послѣдъкъ. Желанието на цанковиститѣ, да се свали г. Стамболовъ отъ Княза, не може да бже интрига за „ослабването на управлението“.

Съ сваянето на г. Стамболова не ще се ослаби управлението, а ще се ослаби само тиранията, противозаконни деспотизмъ на правителството. Силата на правителството не зависи отъ личности, а — отъ закони. Падането на г. Стамболова не ще завлѣче съ себе си и фактическата сила на България, защото тѣзи сила сжществуватъ по основни и распоредителни закони.

Съ самото сваяние на г. Стамболова, немислимо ще се усили Короната, Която ще назначи правителството отъ Себе си до изборитѣ, а изборитѣ въ такъвъ случай ще бждатъ свободни, защото Короната нѣма интересъ въ партизанствата. Единичното стѣспение, което би имало, по политически съображения, ще бже само надъ русофилскитѣ агитации, а тия послѣднитѣ нито ще се явятъ, защото цанковиститѣ държатъ безучастно поведение, като българитѣ съ съзнание. И тѣй, отъ сваянето на г. Стамболова не може да има никаква „опасность“, както се трѣби, защото Короната ще бже силна съ прѣданъ Кабинетъ. А този кабинетъ не може да бже нито отъ руситѣ, нито отъ австрийтѣ, защото при подобна стѣшка ще се появи цѣлъ бунтъ въ страната, подъ основанието, че страната ни е прѣвзета. — Кolkото и да е силна Короната, свѣтницитѣ И ще сж пакъ българитѣ: билъ Първанъ или Стоянъ, сѣ е българинъ, който ще милѣе за страната, заедно съ и за Короната, като не ще смѣе да насилва така правата на народа си.

Такъвъ е сжщинското значение на декларацията, която даватъ цанковиститѣ. И никакви смѣтки и раслабвания въ неж, както виждате, не може да има.

Да дойдемъ сега пакъ до недовѣрието, което „Свобода“ сѣе, че декларацията не била на партия, ами на тогавъ — оногавъ (безъ да се казва и положително отъ кого е).

Слѣдъ горнитѣ разяснения, на по-мощъ на които стои здравитѣ разумъ, и които ясно, като бѣлъ день, отстраняватъ всѣко съмнѣние, на да ли би могло да се говори за недовѣрие. Но правителств. кръгове сж заинтересувани за личното си положение и се инатятъ, като Томовци. За туй ще добавимъ, че освѣнъ нашата редакция, която слага честта на вѣстника (а честта на този вѣстникъ не е опятавявана и не е замѣсена въ никакви страсти — гаранция, за да се обрѣнатъ къмъ него и цанковиститѣ), невѣ-

вало г. Драгановъ да се погрижи още, щото вѣстникъ му за стѣна календаръ да не се скъса или извѣрже прѣзъ 25-тѣ години...

СМѢСЬ.

Голѣмъ диамантъ. Прѣзъ м. Юлий н. г. е намѣренъ въ една мина въ Orange Freistadt (Южна Африка) толкова голѣмъ диамантъ, щото, слѣдъ като го шлифовали, ималъ тѣжестъ 971 карата. До сега за най-голѣмъ шлифованъ диамантъ въ Европа сѣ считали диаманта Орловъ, който се намира въ короната на руския царъ и който тѣжи 194 3/4 карата. Цвѣтътъ на новонамѣрения диамантъ е синкаво-бѣлъ, а синкаво-бѣлитѣ диаманти се считатъ за най-рѣдки и най-скъпи. Въ сравнение съ други диаманти, новиятъ голѣмъ диамантъ се оцѣнява на 12 1/2 милиона лева, но пожеже купувачи на такива скъпи диаманти не се намиратъ тѣй лесно, то вѣроятно е, че ще се продаде по-евтино, отъ колкото го оцѣняватъ. Работникътъ, който е намѣрилъ диаманта въ мината и го е прѣдалъ на Управителя, е получилъ като възнаграждение 3750 лева и единъ конь съ сѣдло.

Проектъ за съобщение на Каспийското езеро съ Азовското и Черно море. Има повече отъ единъ вѣкъ какъ се говоръ, че е възможно да се съедини Каспийското Езеро съ Азовското и Черно море, но и до сега нито единъ проектъ не бѣ туренъ въ изпълненъ е. Миналата година вѣстникътъ разгласи, че този важенъ въпросъ се изучава и че наскоро ще се тури въ изпълнение. И дѣйствиелно, Руския инженеръ А. Даниловъ, членъ отъ Управлението на Дружеството за покровителствуване Русското търговско Мореплавание, е изучилъ всичкитѣ по прѣдшни проекти и е дошелъ до убѣждение, че подобенъ проектъ е осъществимъ и то безъ голѣми мъчнотии. Той прѣдлага да се употребява р. Маничъ за съединителенъ каналъ, като се усили течението и дълбочината ѣ съ водитѣ отъ съединитѣ рѣки. За грамадно търговско значение отъ съединението коритата на казанитѣ три морета, може всѣки да си състави точно понятие, като хвърли общъ погледъ на географическото имъ разположение. Отъ прѣдполагаемия воденъ пътъ, Персия, Индия и Централна Азия ще бѣждатъ въ прямо съобщение съ Южна Россия и съ всичкитѣ крайбрежия на Черното море. Безъ да говоримъ за значителното улеснение въ прѣвоза на петролея, нефта и другитѣ произведения отъ тѣхъ, но отъ този новъ пътъ ще се създадатъ съвѣмъ нови тържища въ Юго-Источна Европа, които ще иматъ грамадно търговско значение и за Балканския полуостровъ. „Природа“.

СЮЛЕЙМАНЛЪЖСКО ОБЩ. УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 1298

Сюлейманлъжското Общн. Управление, Балчикска Околия, като съобщава за знание на интересующитѣ се, че на 6-й идущий мѣсець Ноемврий частъ 10 пр. пладнѣ до 4 послѣ обѣдъ ще се произведе въ общинското управление публиченъ търгъ съ явна конкуренция, съ переторжка на другия денъ, за отдаванетоъ подъ наемъ селския джогенъ, находящъ се въ с. Сюлейманлъжъ, отъ 4 отдѣления и мааза, за срокъ отъ една година, считанъ отъ 1-й Януарий идущата 1894 год. до 1-й Януарий 1895 год.—приканва желающитѣ да се явятъ и падаватъ. Първоначалната оцѣнка е 200 лева, а искания залогъ е 10 лева.

Поеминитѣ условия и другитѣ книжа по търгътъ сѣ на разположение на интересующитѣ се всѣки присѣтственъ денъ и часъ. с. Сюлейманлъжъ, 22 Октом. 1893 г. Кметъ: П. Поповъ. Писаръ: В. Филиповъ.

ПРОДАВАТЪ СЕ:

- 1) къща, кивгиръ, въ гр. Силистра, улица „Русска“ създана въ 1881 година, съ 4 етап, салонъ, магазая, два мутфака и дворъ около 1500 кв. метра, между съсѣди: Маринъ Тихчевъ, Исакъ Кафеджи, Градската забавачница и отъ двѣтъ страни улици;
2) Една къща, въ същата улица, съ 2 етап, салонъ, и мутфакъ, съ дворъ около 200 кв. метра, между съсѣди: Цонко Георгиевъ, вдовица Давидова и отъ двѣтъ страни улици, принадлежаща на съпругата ми; и
3) Едно лозе, при гр. Силистра, въ мѣстността „Минасъ страна“ отъ около 1500 квадрат. метра. Горнитѣ имоти се продаватъ съ доброволно съгласие. Желающитѣ да ги купятъ нецѣло или по отдѣлно трѣбва да се обръщатъ къмъ мене, тукъ въ Варна, или къмъ г-на Величко Станчовъ, въ гр. Силистра.

Варна, 29 Октомврий 1893 г. Недѣлчо Х. Хр. Поповъ. 3-456-1

ПОДПИСКА НА АКЦИИ

ОТЪ

БЪЛГАРСКОТО ТЪРГОВСКО ПАРАХОДНО ДРУЖЕСТВО

ЩО ЧЕРНО-МОРЕ.

Уставътъ на Дружеството е приетъ отъ Народното Събрание и е утвърденъ съ Височайшии Указъ отъ 15-й Декемврий 1893 г. подъ № 257.

Княжеското правителство дава ежегодно на Дружеството субсидия въ размѣръ 9% ОТЪ ВПЕСЕНИЯ КАПИТАЛЪ.

ОСНОВЕНЪ КАПИТАЛЪ 2,000,000 ЛЕВА ЗЛАТНИ, РАЗДѢЛЕНЪ НА 5,000 АКЦИИ.

Дирекцията на Българското Търговско Параходно дружество има честь да обяви за всеобщо знание, че на основание рѣшенията, взети отъ Общото Събрание на Акционеритѣ и Управителния Съвѣтъ на Дружеството, отвори се нова подписка за останалитѣ, по причина на краткия първоначаленъ срокъ за подписване, непродадени акции, а именно: 964 поименни и 891 безименни.

Подписната ще става само при Българ. Народ. Банка въ София, при кловетѣ ѣ въ Варна, Пловдивъ, Руссе и въ Търново, а тѣй сщцо и при всичкитѣ нейни Корреспонденти въ България и странство.

1250 ОТЪ БЕЗИМЕННИТѢ АКЦИИ СѢ КУПЕНИ ОТЪ БЪЛГАРСКОТО КНЯЖЕСКО ПРАВИТЕЛСТВО стойността на акцинтѣ, на основание чл. чл. 10, 16 и 61 отъ уставътъ, е 426 лева и и 70 ст. златни едната, платими както слѣдва:

- 126 лева и 70 ст. при подписването;
100 лева до 15-й Януарий идущата 1894 година и
200 лева изведнжъ или ежемѣсечно по 100 лева, а най късно до 15-й Мартъ 1894 година

Подписката ще почне отъ 1-й идущий Ноемврий и ще трае до 15-й Декемврий 1893 година.

Слѣдъ закриванъето на публичната подписка, ще стане общо разпрѣдѣление (репартиция) на акцинтѣ между подписавшитѣ се.

Дирекцията счита за своя приятна-длъжностъ да обяви още за знание на интересующитѣ се, че на основание рѣшението, взето на 17-й мин. мѣсець Августъ отъ Общото Събрание на акционеритѣ, специална Коммисия за поржката и купуванъето на първитѣ два нови парахода заминж вече за странство и въ скоро врѣме Дружеството ще почне морската навигация между българскитѣ пристанища на Черно-море и Цариградъ.

Варна, 10-й Октомврий 1893 год.

Директоръ: Р. Ивановъ.

3-450-2

AVIS

La manufacture de pianos avec usine à vapeur de Ferd. Thümmel à Meissen enSaxe recommande à l'attention d'un public estimé ses pianos excellents qui ont reçu à plusieurs reprises des premiers prix à des expositions internationales.

Ces pianos s'excellent par leur structure bien solide, leur extérieur élégant, leur légèreté du toucher et leur ton plein et mélodieux. Grâce à l'arrangement pratique concernant les machines les prix sont les plus civiles possibles.

Plusieurs pianos ont été déjà vendus à Varna par l'entremise de monsieur

M. BENDA à VARNA

qui est à la disposition avec des prix courants illustrés et qui donnera toute information désirable concernant l'achat de ces pianos. 25-440-3

ИЗВѢСТІЕ

Умоляватъ се всички овия, които иматъ да взематъ отъ покойния Иванъ Тафчу (Поргиоти) да се прѣдставятъ въ тукашното Гръцко Консулство и явятъ исканията си до 15 Ноемврий т. г. за да се заплатятъ слѣдъ това. Гр. Варна, 23-й Октомврий 1893 г.

Настоятелътъ на сирачетата на Ивана Тафчу:

К. Мексисъ.

2-453-1

ИЗЛѢЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ:

„Курсъ на новата история“ отъ В. Я. Шулгинъ.

ЦѢНА 4 ЛЕВА.

Намира се за проданъ въ книжарницата на

Г. И. ПЕНКОВЪ & Сѣ

въ Казанлъжъ.

При сжщата книжарница се намира и

„Курсъ на срѣднѣвковната история“

отъ сжщия съставителъ

ЦѢНА 3 ЛЕВА.

Поржки непродружени съ стойността несе изпълняватъ. Отстъпжъ 25%.

Печатж се:

„Курсъ на старата история“

отъ сжщия съставителъ.

3-443-1.

ИЗЛѢЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

БУКВАРЪ СЪ ЧИТАНКА

за I-во отдѣление на първай курсъ на основнитѣ народни училища, отъ Г. Кировъ Издание и печатъ на Янко С. Ковачевъ, София. ЦѢНА 60 стотинки.

Намира се за проданъ: за Софийскій окръгъ у Книжарницата на Българ. Евангелско Дружество въ София; за другитѣ окръзи—у Книгопечатницата ми въ София.

На г. г. Книжаритѣ, както и на поржкитѣ за бѣдни ученици се прави приличната отстъпка.

3-439-2

Янко С. Ковачевъ.

Варна — Печатница на Христо П. Войниковъ.

ПИСМА.

До г-на Т. Раевъ, Секретаръ при Окр. Управителство. На човѣка ми, който Ви поискалъ абонамента, сте отговорили „нѣмайтъ“. Като нѣмате, спрѣмъ вѣстника на Васъ. Останалжте дължинъ 7 1/2 лева, които Ви харизаваме, за дано да имате. Съобщаваме и тукъ, че отказвате да платите на „Черно Морѣ“, за дано по-скоро се прочуе, като вѣрненъ и прѣдѣлъ патриотъ. Готови сме да вачернемъ отъ книгитѣ си и досегашнитѣ Ви платени, ако искате, да не се чуе и види такава нѣща за Васъ.

Отговорникъ: П. Чебай.